

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.359 van 23 december 2015
in de zaak A. 202.211/X-14.926.**

In zake : Jeannine WYNS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Konstantijn Roelandt
kantoor houdend te 2221 Heist-op-den-Berg
Dorpsstraat 91
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Walter Muls
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antoine Dansaertstraat 92
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 oktober 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie van 23 augustus 2011 tot ongeschiktverklaring van een woongelegenheid gelegen te 3090 Overijse, Sint-Annastraat 102 en 102B.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 229.028 van 4 november 2014 wordt aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag gesteld.

Het Grondwettelijk Hof antwoordt daarop bij arrest nr. 154/2015 van 29 oktober 2015.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 december 2015.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Konstantijn Roelandt, die verschijnt voor verzoekster, en advocaat Dorien Briers, die *loco* advocaat Walter Muls verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Bijkomend onderzoek van het derde middel

3. In het tussenarrest nr. 229.028 van 4 november 2014 heeft de Raad van State verzoeksters eerste, tweede en vierde middel verworpen.

In een derde middel voerde verzoekster de schending aan van, toentertijd, het decreet van 4 februari 1997 ‘houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers’ doordat er in haar niet-erkend leef- en opvanghuis geen kamers zijn in de zin van artikel 2, 3°, van het decreet “daar elke kamer minstens over een WC, douche en kookgelegenheid beschikt”. Ondergeschikt meende zij dat indien het decreet toch van toepassing was, het dan de gelijkheidsregel schond doordat de erkende welzijns- en gezondheidsvoorzieningen er niet aan onderworpen zijn.

De Raad van State oordeelde in zijn voormeld tussenarrest dat het middel, in zoverre het de afwezigheid van kamers in de zin van artikel 2, 3°, van het decreet aanvoert, feitelijke grondslag mist. Vervolgens stelde hij, wat de

schending van de gelijkheid betreft, de door verzoekster voorgestelde prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

4. Het hof achtte, in zijn arrest nr. 154/2015 van 29 oktober 2015, het betrokken verschil in behandeling door het decreet van 4 februari 1997 – in zijn op het bodemgeschil toepasselijke versie – tussen een niet-erkend leef- en opvanghuis, zoals dat van verzoekster, en erkende welzijns- en gezondheidsvoorzieningen niet strijdig met het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

5. Hieruit volgt dat het derde middel in zijn geheel moet worden verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig december 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust